

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ŽUPANIJSKI SUD
U GOSPIĆU
PRIMLJENO

Dne 6.11 1995 31
Broj: K-5 1995 - ~~47~~

Broj: I Kž-847/1994-3

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Senke Klarić-Baranović, kao predsjednika vijeća, te Katicice Jelić, Ane Garačić, Branka mr. Zmajević i Vesne Vrbećić, kao članova vijeća i savjetnika Zlate-Lipnjak Bosanac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Radoslava Čubrilo idr., zbog krivičnog djela iz čl. 142. KZ, odnosno čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi opt. Radoslava Čubrilo, Bogdana Šobat, Milorada Čubrilo, Milorada Žegarac, Petra Hajduković, Gojka Mrkailo i Bogdana Čubrilo, podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Gospiću od 6. srpnja 1994. br. K-17/92, u sjednici održanoj 16. ožujka 1995., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Vladimira Turk,

r i j e š i o j e:

Uvažanjem žalbe opt. Radoslava Čubrilo, Bogdana Šobat, Milorada Čubrilo, Milorada Žegarac, Petra Hajduković, Gojka Mrkailo i Bogdana Čubrilo i po službenoj dužnosti u k i d a se presuda suda prvoga stupnja i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom oglašeni su u odsutnosti krivima opt. Radoslav Čubrilo, Bogdan Šobat, Milorad Čubrilo, Milorad Žegarac, Petar Hajduković, Gojko Mrkailo i Bogdan Čubrilo zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, sada čl. 120. st. 1. OKZRH i po tom zakonu osuđeni: opt. Radoslav Čubrilo, Milorad Čubrilo, Petar Hajduković, Gojko Mrkailo i Bogdan Čubrilo na kazne zatvora u trajanju od po dvadeset godina, a opt. Bogdan Šobat i Milorad Žegarac na kazne zatvora u trajanju od po petnaest godina.

Protiv te presude podnijeli su žalbu optuženici po svom branitelju, Stjepanu Nikšić, odvjetniku iz Gospića, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, te su predložili da pobijana presuda bude preinačena u odnosu na opt. Šobat Bogdana i Čubrilo Milorada tako da se oni oslobode optužbe, podredno da se u odnosu na navedenu dvojicu optuženika pobijana presuda ukine i predmet vrati sudu prvoga stupnja na ponovno suđenje, a ostalim optuženicima da budu izrečene blaže kazne.

Žalba je osnovana.

Doduše, nisu u pravu žalitelji kada ističu da je pobijanom presudom učinjena bitna postupovna povreda na način opisan u žalbi.

Bitna povreda odredaba krivičnog postupka obrazlaže se tvrdnjom - da pobijana presuda ne sadrži "dovoljno razloga o odlučnim činjenicama na kojima se zasniva".

No, kada bi ta tvrdnja i stajala, ipak se ne bi radilo o bitnoj postupovnoj povredi iz čl. 354. st. 1. toč. 11. ZKP učinjenoj na ovaj način, jer zakonom nije propisana opstojnost ove povrede i za slučaj da razlozi nisu dovoljni, već samo ako ih uopće nema ili u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, što ovdje nije slučaj. Konačno, iz daljnjeg obrazloženja žalbe je evidentno da se zapravo prigovara pravilnosti činjeničnog stanja utvrđenom po sudu prvoga stupnja.

Međutim, ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 366. st. 1. toč. 1. ZKP, ovaj sud nalazi da je pobijanom presudom ipak učinjena bitna postupovna povreda iz čl. 354. st. 1. toč. 11. ZKP time - što o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o iskazima saslušanih svjedoka i samih tih iskaza danih tijekom postupka.

Naime, na str. 4 pobijane presude stoji: "Prema iskazu svjedokinje Mande Račić s tzv. "vojvodom", odnosno I optuženikom Radoslavom Čubrilo bili su ostali optuženici koji su odveli oštećenike i oštećenici se više nisu vratili". Zatim: "Da su tog spornog dana bili u selu (očito se misli na sve optuženike) potvrđuju u svjedoci Račić Mile i Mataić Mile".

No, svjedokinja Račić Manda je iskazala da je s djecom pobjegla iz sela kada su se pojavili četnici, njoj nepoznati muškarci, a kad je pošla potražiti stoku, srela je opt. Mrkailo Gojka, a od supruga (Mile Račić) je čula da je jedan od dvojice koji su pretraživali njihovu kuću i njega otjerali u Lovinac bio opt. Radoslav Čubrilo (l. 35). Kada su svjedokinji predočena imena svih optuženika (na glavnoj raspravi - l. 69) jednako je ustvrdila da je prepoznala samo Mrkailo Gojka, a inače poznaje sve optuženike. Ostale nije vidjela kritičnoga dana, a nije ih ni mogla vidjeti jer nije bila blizu, ustvrdila je svjedokinja. Ona nije vidjela kada su mještani Lovinca odvedeni, koji su kasnije nađeni ubijeni, ni tko ih je odveo.

I svjedok Mile Račić poznaje sve optuženike, a od četnika koje je vidio prepoznao je samo Radoslava (Radu) Čubrilo i Milorada Čubrilo (l. 69). Svjedok Mile Mataić je samo čuo da su četnici iz Raduča odveli oštećenike, koji su kasnije nađeni ubijeni, te da su među njima bili Hajduković Petar i Mrkailo Gojko (l. 76).

Dakle, u pobijanoj presudi se tvrdi nešto drugo no što su to iskazivali i kako su iskazivali saslušani svjedoci.

Stoga postoji gore citirana bitna postupovna povreda, a vezano za tu povredu i činjenično stanje je ostalo i pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

U ponovljenom postupku, uz otklanjanje citirane povrede postupka, sud prvoga stupnja trebat će iscrpnije saslušati već saslušane svjedoke, na odgovarajući način (putem ovih svjedoka, policije i sl.) pokušati utvrditi osobe koje bi imale saznanja o inkriminiranom događaju, te ih saslušati u svojstvu svjedoka, pa nakon što potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje bit će u mogućnosti donijeti odluku, koju je dužan u svemu obrazložiti u smislu čl. 347. st. 7. ZKP.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na temelju čl. 375. st. 1. ZKP.

U Zagrebu, 16. ožujka 1995.

Zapisničar:
Lipnjak-Bosanac Zlata, v.r.

Predsjednik vijeća:
Klarić-Baranović Senka, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Viši administrativni referent:

(Štefica Klepac)

Suglasnost ovog prijepisa
s izvornikom ovjerava
ovlasteni službenik